



บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อติดตามผลผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร ใส่ดทศนุปรกรณ์ เพื่อการประชาสัมพันธ์
ของโรงเรียนการประชาสัมพันธ์ กรมประชาสัมพันธ์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กลุ่มประชากรจากผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร ใส่ดทศนุปรกรณ์
เพื่อการประชาสัมพันธ์ ของโรงเรียนการประชาสัมพันธ์ กรมประชาสัมพันธ์ ทั้ง 13 รุ่น
มีจำนวนทั้งสิ้น 209 คน ซึ่งสังกัดหน่วยงานของทางราชการและรัฐวิสาหกิจ ในกรุงเทพมหานคร
เป็นส่วนใหญ่ อยู่ในต่างจังหวัดเป็นส่วนน้อย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ
แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อตรวจความคิด เป็น และความถี่ในการใช้ ใส่ดทศนุปรกรณ์ เพื่อ
การประชาสัมพันธ์

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย จำแนกตามการนำความรู้หลังจากการฝึกอบรมหลักสูตร ใส่ดทศนุปรกรณ์
เพื่อการประชาสัมพันธ์ไปใช้ให้ เป็นประโยชน์ในการผลิต การนำไปใช้ ความก้าวหน้า
ในหน้าที่การงาน และการปรับปรุง เนื้อหาวิชาและวิทยากร ตลอดจนระยะเวลาในการ
ฝึกอบรม ใส่ดทศนุปรกรณ์ในรุ่นต่อ ๆ ไป

การนำความรู้จากการฝึกอบรมหลักสูตร ใส่ดทศนุปรกรณ์ เพื่อการประชาสัมพันธ์ไปใช้
ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และหน่วยงานในรูปแบบของการผลิตและการนำไปใช้นั้น จาก
ข้อมูลในตารางที่ 5 ทำให้ทราบได้ว่าดูเฟิน ๆ โดยส่วนร่วมแล้ว ผู้ผ่านการ
ฝึกอบรมสามารถผลิตสื่อเองได้ แต่เมื่อดูจากข้อมูล แต่ละรายการจะมีข้อมูลที่ผู้ผ่านการ
ฝึกอบรมจำนวนเกินกว่า 50 เปอร์เซ้น จะมีเพียง 4 รายการจากจำนวน 20 รายการ

แสดงว่ายังมีการผลิตสื่อได้ เองน้อยมาก เท่าที่ผู้วิจัยได้สอบถามเป็นการส่วนตัวจากผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมโดยการนำแบบสอบถามไปเองนั้น จำนวนประมาณ 120 คน ซึ่งเกินกว่าครึ่งของผู้ตอบแบบสอบถามได้ชี้แจงว่าไม่มีงบประมาณในการผลิตสื่อ ตลอดจนการสนับสนุนด้านบุคลากรด้วย ส่วนการนำโสตทัศนูปกรณ์ไปใช้เพื่อการประชาสัมพันธ์จากตารางเดียวกัน แสดงว่าผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม มีการนำไปใช้น้อยมาก ทั้งนี้ดูจากข้อมูลเฉพาะรายการโสตทัศนูปกรณ์ที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมนำไปใช้มีจำนวนคนเกิน 50 เปอร์เซ็นต์นั้นมีเพียง 2 รายการ เท่านั้นเอง นับว่าน้อยมากเช่นกัน พอจะวิเคราะห์ได้ว่า อาจสืบเนื่องมาจากขาดการสนับสนุนดังกล่าวจากงบประมาณและบุคลากร

จากตารางที่ 6 เป็นการประเมินผลของการใช้สื่อส่วนใหญ่ร้อยละ 75.60 มีการประเมินผลหลังจากการปฏิบัติงาน โสตทัศนูปกรณ์ เพื่อการประชาสัมพันธ์

จากตารางที่ 7 การประเมินผลหลังจากการปฏิบัติงาน 1 ปี ร้อยละ 41.15 และที่ไม่แน่นอนอาจจะประเมินเวลาใดก็ได้ ร้อยละ 22.01

จากตารางที่ 8 อุปสรรคของการนำสื่อไปใช้ในด้านของสื่อประเภทหนังสือพิมพ์ ยังหาความร่วมมือจากสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ เป็น เปอร์เซ็นต์น้อยมาก ได้ความร่วมมือ 25 เปอร์เซ็นต์ คิดเป็นร้อยละ 45.93 เป็นที่ยอมรับกันว่า สื่อประเภทหนังสือพิมพ์เป็นสื่อการประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงประชาชนมากที่สุด แต่หนังสือพิมพ์ที่มีชื่อเสียงโดยมากจะให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของทางราชการน้อยมาก แต่รัฐวิสาหกิจบางหน่วยงานมีงบประมาณสามารถเข้าถึงหนังสือพิมพ์ได้

จากตารางที่ 9 เป็นการใช้โสตทัศนูปกรณ์ เพื่อการประชาสัมพันธ์ที่เป็นสื่อประเภทการใช้คำพูด หนังสือพิมพ์ เอกสารและสิ่งพิมพ์ วารสารประชาสัมพันธ์ ภาพยนตร์ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ การจัดนิทรรศการ และกระดานนิเทศ โดยตรง จะเห็นได้ว่าการให้ข่าว และบทความแก่หนังสือพิมพ์มีความสำคัญเป็นอันดับแรก ร้อยละ 70.81 รองลงมาคือ การจัดนิทรรศการ ร้อยละ 66.51 ซึ่งทำให้แยกแยะได้ว่า สื่อประเภทใดมีความสำคัญต่อการประชาสัมพันธ์อย่างไร

จากตารางที่ 10 ความถี่ หรือระยะเวลาของการใช้สื่อนั้น มีสื่อที่ใช้ได้ทุกวัน คือสื่อประเภทรายการวิทยุเพื่อความรู้ ร้อยละ 18.66 รายการโทรทัศน์เพื่อความรู้ 10.53 และการให้ข่าวและบทความแก้หนังสือพิมพ์ร้อยละ 9.57 นอกนั้นส่วนใหญ่ระยะเวลาไม่แน่นอน แล้วแต่โอกาสและความจำเป็นของการประชาสัมพันธ์นั้น ๆ

จากตารางที่ 11 เกี่ยวกับการใช้สื่อในการประชาสัมพันธ์ในส่วนที่ให้เลือกสื่อที่มีความสำคัญมากที่สุดในการประชาสัมพันธ์ปรากฏว่า การให้ข่าวและบทความแก้หนังสือพิมพ์ มีความสำคัญเป็นอันดับแรก คือร้อยละ 26.32 และรองลงมาคือ รายการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง เพื่อความรู้ร้อยละ 16.75 และ 13.39 ตามลำดับ

จากตารางที่ 12 ทำให้ทราบถึง โสัดทัศนูปกรณ์ที่มีอยู่ในหน่วยงานของผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม โสัดทัศนูปกรณ์ส่วนใหญ่อยู่ในสภาพที่ดี เพราะมีการบำรุงดูแลรักษาดี สืบเนื่องมาจากผลของการผ่านการฝึกอบรมในเรื่องของการดูแลรักษามาแล้วนั่นเอง

จากแบบสอบถามข้อที่ 1-7 ทำให้ทราบถึงสถานภาพความก้าวหน้าในหน้าที่การงานที่ทำอยู่ในด้านของโสดทัศนูปกรณ์ เพื่อการประชาสัมพันธ์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ยังมีความสนใจในงานด้านนี้อยู่ร้อยละ 62.20 โดยการวิเคราะห์จากแบบสอบถามที่ส่งกลับมา

ปรากฏว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่รัฐวิสาหกิจ ที่ทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ โสัดทัศนูปกรณ์ส่วนใหญ่จะเป็นชายร้อยละ 81.82 และเป็นหญิงร้อยละ 18.18 และส่วนใหญ่ ร้อยละ 30.66 มีอายุระหว่าง 36-40 นับได้ว่ายังได้บุคคลที่ยังมีความคิดสร้างสรรค์ และตื่นตัวในการทำงานอยู่ ตลอดจนมีความรู้ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 59.33 ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่องานด้านนี้มาก และส่วนใหญ่ร้อยละ 26.32 ของทั้งหมดมีประสบการณ์ในการ ทำงาน 11-15 ปี นับว่ามีพื้นฐาน และประสบการณ์ด้านนี้เพียงพอและทำให้ทราบว่ามีความ ก้าวหน้าในการงานอยู่ในระดับซี 5 ร้อยละ 29.19 และถึงระดับซี 7 ความรู้หรือ ประสบการณ์เพิ่มเติมนอกเหนือจากการผ่านการฝึกอบรมจากโรงเรียนการประชาสัมพันธ์ โดยการศึกษาจากตำรา เอกสาร และการแนะนำจากผู้มีความรู้ถึงร้อยละ 45.45 นับว่า

เป็นการพัฒนางานด้านนี้ให้มีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้นไป

จากตารางที่ 1-4 ทำให้ทราบถึงข้อมูลในการที่จะนำมาเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร โสคตศนุปรกรณ์ เพื่อการประชาสัมพันธ์ เนื้อหาของวิชานั้นยังอยู่ในเกณฑ์ที่ดีอยู่แล้ว ร้อยละ 75.12 สำหรับเรื่องระยะเวลาในการฝึกอบรมควรมีระยะเวลา 12 สัปดาห์ ร้อยละ 64.59 เพิ่มขึ้นจากเดิมซึ่งใช้เวลาเพียง 8 สัปดาห์ ในเรื่องของการแบ่งเนื้อหาวิชาแต่ละวิชาควรมีภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี ร้อยละ 48.80 สุดท้ายเรื่องของวิทยากรที่ถ่ายทอดวิชาในการฝึกอบรมหลักสูตร โสคตศนุปรกรณ์ เพื่อการประชาสัมพันธ์ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ร้อยละ 54.55

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผู้ผ่านการฝึกอบรมส่วนใหญ่ยังมีปัญหาในเรื่องของการผลิตสื่อเอง อาจเป็นเพราะขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณ และมีเวลาทุ่มเทให้กับงานด้านโศคตศนุปรกรณ์ด้านนี้น้อยมาก
2. การนำไปใช้ของ โสคตศนุปรกรณ์ เพื่อการประชาสัมพันธ์ยังมีน้อยมาก อาจเป็นเพราะไม่มีสื่อหรือเครื่องมือ หรือไม่มีโอกาสที่จะได้ใช้สื่อ สืบเนื่องมาจากการขาดการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาระดับสูงเท่าที่ควร สำหรับสื่อด้านหนังสือพิมพ์นั้น ยังมีปัญหาส่วนลึกอยู่ในรูปแบบธุรกิจกับสื่อประเภทหนังสือพิมพ์อยู่มาก จากการสัมภาษณ์ผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ชาวที่ส่งไปส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้รับความร่วมมือ แต่ถ้ามีเงินหรือผลประโยชน์ให้หนังสือพิมพ์แล้วจะได้รับความสะดวกและความร่วมมือดีขึ้นเท่าที่ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์ผู้ผ่านการอบรมเป็นส่วนตัวได้พบว่า หน่วยงานของรัฐวิสาหกิจให้การสนับสนุนด้านโศคตศนุปรกรณ์เพื่อการประชาสัมพันธ์มากกว่าของหน่วยงานทางราชการมาก ไม่ว่าจะเป็นจำนวนของ เครื่องมือหรือด้านงบประมาณในด้านการประชาสัมพันธ์
3. ในด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของผู้ผ่านการอบรมที่เกี่ยวข้องกับ โสคตศนุปรกรณ์ เพื่อการประชาสัมพันธ์นั้นดีขึ้นกว่าเดิม เพราะมีการส่งเสริมขยายตำแหน่งด้านนี้ให้สูงขึ้นกว่าเดิม ในปัจจุบันนี้ผู้รับผิดชอบงานด้านโศคตศนุปรกรณ์ เพื่อการประชาสัมพันธ์

ได้มีระดับซี 7 และโดยเฉพาะอยู่ในกลุ่มของผู้ผ่านการฝึกอบรมที่ตอบแบบสอบถามมีถึง 5 คน และระดับซี 6 มี 35 คน ส่วนระดับซี 5 มีมากถึง 61 คน นับเป็นความก้าวหน้าพอสมควร สำหรับงานด้านนี้ ซึ่งแต่เดิมผู้บริหารระดับสูงไม่ค่อยมองเห็นความสำคัญของบุคลากรด้านนี้ ด้านความรู้ความสามารถมีระดับปริญญาตรีมากที่สุดถึง 124 คน และปริญญาโท 13 คน เท่ากับเป็นการยกระดับงานไอทีทีคนุปรกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์ให้สูงขึ้น และขณะเดียวกันได้พบว่า มีผู้พยายามศึกษาหาความรู้ด้านไอทีทีคนุปรกรรมจากตำรา เอกสาร และผู้มีความรู้ให้การแนะนำอีกประมาณ 95 คน จากผู้ตอบแบบสอบถาม 209 คน

4. จากความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตรไอทีทีคนุปรกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์ ในรูปแบบของเนื้อหาวิชา ทางภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี และระยะเวลาของการฝึกอบรม และวิทยากรให้ความรู้ในการฝึกอบรม ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เนื้อหาวิชาอยู่ในเกณฑ์ที่ดีแล้ว ภาคปฏิบัติควรมากกว่าภาคทฤษฎี

ระยะเวลาของการฝึกอบรมควรจะขยายเวลาจาก 8 สัปดาห์ เป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์ เพื่อให้ได้ผลของวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรม เพราะเท่าที่ผู้วิจัยเอง เคยผ่านการฝึกอบรมในรุ่นที่ 8 นั้นพบว่า วิชาการถ่ายภาพ และการอัดล้างขยายฟิล์ม หรือการถ่ายภาพยนตร์ ตลอดเทปบันทึกภาพ มีชั่วโมงการฝึกอบรมน้อยมาก ซึ่งทำให้มีความรู้ทางด้านนี้น้อยไป สำหรับวิทยากรนั้นอยู่ในเกณฑ์ดีเช่นเดียวกับเนื้อหาวิชาในหลักสูตร

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารระดับสูงควรที่จะให้การสนับสนุนในด้านงบประมาณด้านการผลิตสื่อและสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานด้านไอทีทีคนุปรกรรมบ้างตามสมควรก็จะทำให้งานด้านนี้มีการตื่นตัวทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการประชาสัมพันธ์กับประชาชนมากขึ้น
2. การวิจัยครั้งนี้พบว่า สื่อที่สำคัญที่สุดในด้านไอทีทีคนุปรกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์คือการให้ข่าว และบทความแก่หนังสือพิมพ์ ถ้าหนังสือพิมพ์ให้ความร่วมมือก็จะประสบความสำเร็จ แต่ถ้าล้มเหลวสื่อด้านนี้ก็ไม่มีความหมาย ทางโรงเรียนการประชาสัมพันธ์จะมีส่วน

ช่วยในเรื่องนี้ได้ ถ้าเป็นไปได้ควรจะเรียกบุคคลที่ผ่านการอบรมหลักสูตร โสทัดศนูปรกรณ์
เพื่อการประชาสัมพันธ์ได้มาอบรมหลักสูตร "หนังสือพิมพ์สัมพันธ์" เพื่อจะได้มีเทคนิคและ
หนทางในการที่จะให้หนังสือพิมพ์ได้ให้ความร่วมมือมากขึ้น

3. ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม โสทัดศนูปรกรณ์เพื่อการประชาสัมพันธ์ทุกรุ่น ควรมีการ
พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เพื่อหาแนวทางในการใช้ โสทัดศนูปรกรณ์เพื่อการประชาสัมพันธ์
ให้มีประสิทธิภาพ ความคิดเห็นของผู้ผ่านการฝึกอบรมต้องการให้เพิ่มเวลาการฝึกอบรม
หลักสูตร โสทัดศนูปรกรณ์เพื่อการประชาสัมพันธ์ เป็นเวลา 12 สัปดาห์ ซึ่งแต่เดิมเพียง 8 สัปดาห์
และผู้วิจัยขอให้เพิ่มวิชาการหนังสือพิมพ์ให้มากขึ้นในเนื้อหาวิชาด้วย

4. ถ้าจะมีการวิจัยต่อจากวิทยานิพนธ์ในความคิดเห็นของผู้วิจัยเองควรที่จะมี
การวิจัยทำโครงการจัดตั้งศูนย์ โสทัดศนูปรกรณ์เพื่อการประชาสัมพันธ์แห่งชาติขึ้น เพื่อเป็น
ศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการและผลิตสื่อในการประชาสัมพันธ์ต่อไป



ศูนย์ศึกษาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย